

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 68.

Tiende Session.

22de Møde.

Tirsdagen den 3die November.

(Fortsat.)

Barfod: Da jeg sidst havde Ordet, glemte jeg at gjøre opmærksom paa Slutningen af § 2, der ogsaa forekommer mig at indeholde temmelig betænkkelige Ting. Der staaer nemlig, at Hensættelse i Enkelt-Celle som Disciplinairstraf for Forseelser, begaaede i Straffeanstalten, kommer ikke i Betragtning til Nedsættelse i Straffetiden. Naar man jævnfører denne Slutning af § 2 med Motiverne dertil, seer man, at det er overladt til Straffeanstaltens Bestyrelse at afgjøre, hvorvidt Hensættelse i Enkeltcelle flere Gange, hver Gang paa kortere Tid end 2 Maaneder, skal kunne finde Sted, og da disse Hensættelser paa kortere Tid end to Maaneder ikke skulle sammenlægges, forekommer det mig, at der derved er givet Straffeanstaltens Bestyrelse en meget betydelig Magt og Myndighed. To Maaneder bestaae i Almindelighed af 60 Dage, og lader man nu En hense i Enkeltcelle i 59 Dage, derpaa være i almindelig Forbedringshuus et Par Maaneder, saa atter i Enkeltcelle i 59 Dage osv., saa forekommer det mig, at Straffeanstaltens Bestyrelse, naar disse forskjellige 58 a 59 Dage ikke skulde kunne lægges sammen til at formindste Straffens Varighed, faaer en Myndighed, og at der derved udøves en Uret mod Fangen, som man ikke kan gaae ind paa. Jeg vil derfor haabe, at der til 3die Behandling vil fremkomme et Forslag om, at der foretages Rettelse i Slutningen af § 2.

Det Foredrag, vi hørte af den sidste ærede Taler, forekom mig at indeholde en saadan Mængde Sophismer, at det vilde være vanskeligt at imødegaae blot en større Deel af dem og altsaa langt vanskeligere at imødegaae dem alle. Den ærede Taler brugte det Udtryk, at Følgen af, at en Forbedringshuusfange blev sat i Enkeltcelle, vilde være den, at han saa meget tidligere blev benaadet; men naar Fangen har udstaaet sin Straf, saa bliver han ikke benaadet, og naar den allerede idømte Forbedringshuusfange udstaaer sin Straf i en Enkeltcelle, og altsaa ifølge Lovens har Krav paa at sidde der i kortere Tid end den, hvori han er inddømt, saa kan der ikke være Tale om, at han efterat have udstaaet Straffen paa denne Maade bliver benaadet. Naar den samme ærede Taler sagde, at den, der blev inddømt i Forbedringshuset, ikke blev dømt til at sidde i Selskab i Forbedringshuset, saa skal jeg kun dertil tillade mig at bemærke, at jeg ikke veed, om man nogetsteds har en bestemt og nøiagtig Definition af, hvad der forstaaes ved Forbedringshuus og Forbedringshuusarbejde, men det veed jeg, at den almindelige Betragtning har gjort sig gjældende, at den, der bliver dømt til Forbedringshuusarbejde, bliver dømt under de Betingelser, under hvilke Folk tidligere have siddet i Forbedringshuset, og altsaa ikke til Enkeltcelle. Dersom man kunde substituere saadan Enkeltcelle = Afsondring fra almindelig Forbedringshuusarbejde, saa behøvede man jo slet ikke at give de Bestemmelser, som findes i denne Lov, der netop giver Enkeltcellen en ganske særlig Betydning, saa at den regnes for en større Straf end det almindelige Forbedringshuusarbejde og har til